

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Commentarii Tres in Universam Aristotelis Philosophiam

Crespin, François

Brvxellæ, 1652

VIII. An Naturæ Physicæ multiplicabilis abstracta ab uno individuo Physico tantum, sit Vniversalis & prædicabilis de aliis individuis Physicis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95346](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95346)

tendit in prædicatum, propositio hæc: *Petrus est homo*, non potest esse falsa; quia ut sic totam propositionem non attingit; sed solum terminum siue prædicatum, in quo nulla est veritas aut falsitas propositionalis.

CLX. Obijcies 5°. conceptus distinctus; vel potius diuidens naturam Vniuersalem, siue unum in multa, attingit multa intrinsecè objectivè; ergo è contrà conceptus confusus, vel potius uniens naturam Vniuersalem siue multa in unum, attingit unum intrinsecè objectivè; præbatur consequentia, quia oppositorum opposita est ratio.

CLXI. Respondeo negando consequentiam, est enim disparitas, quod unum formaliter ex parte actus sit reipsa intrinsecè objectivè & realiter multa, quæ nullâ ratione possunt fieri unum intrinsecè objectivè & realiter, bene extrinsecè, ut sæpè Dubiis præcedentibus probatum est: ad probationem verò consequentiæ, Respondeo oppositorum non esse quoad omnia oppositam rationem; etenim conceptus ille diuidens, ab uniente solum distinguitur, quod destruat unitatem formalem, hic verò ponat.

D V B I V M V I I I.

An Natura Physicè multiplicabilis abstracta ab uno individuo Physico tantum, sit Vniuersalis & prædicabilis de aliis individuis Physicis.

R E S O L U T I O.

CLXII. Dico contrà PP. Hurtadum Disputatione 5. Metaph. Sectione 9. & Smigletium Disp. 4. q. 4. & quosdam alios, naturam etiam Physicè multiplicabilis, siue cuius realiter existunt, vel realiter existere possunt plura individua, formaliter præcisa ab uno individuo tantum, non est de aliis individuis Physicis à quibus abstracta non est, prædicabilis, & respectu eorum Vniuersalis.

CLXIII. Probatur, quia natura Vniuersalis prædicabilis de multis individuis Physicis debet esse una ex parte præcisionis formalis & multa realiter siue ex parte objecti, ut patet: atqui natura formaliter præcisa ab uno tantum individuo, Petro v. g. non est multa realiter siue ex parte objecti magis quam Petrus, licet sit una ex parte præcisionis formalis, ergo, &c.

CLXIV. Confirmatur; natura ab uno individuo Physico tantum formaliter præcisa, tantum potest de uno individuo Physico affirmari, ergo non est Vniuersalis prædicabilis de multis individuis Physicis; consequentia patet: probatur antecedens; quia sicut natura formaliter præcisa non est eadem realiter, nisi cum eo à quod formaliter præcinditur (nam præcisio formalis non dat, nec tollit realem identitatem: ita ab uno tantum formaliter præcisa, potest de uno tantum affirmari, licet sit una formaliter ex parte actus; quia præter hanc unitatem requiritur multiplicitas ex parte objecti, quæ tunc non habetur.

CLXV. Obijcies tamen, natura abstracta ab uno individuo cognoscitur sine omni singularitate, ergo abstrahitur ab omnibus individuis. Probatur

consequentia; quia cognosci sine omni singularitate est abstrahi ab omnibus individuis, ergo, &c.

CLXVI. Respondeo admissio antecedente, negando consequentiam; ad ejus probationem similiter nego antecedens; ratio est; quia, cum abstractio formalis sit tantum mentalis, est identificatorum realiter aut unius gradus Metaphysici ab alio à se realiter indistincto abstractio; non verò realiter distinctorum aut unius gradus Physici ab alio à se realiter distincto: alioqui, sicut qui conciperet naturam humanam Petri sine Petreitate, conciperet eam sine omni singularitate; ita faceret naturam Petri de omni ente singulari affirmabilem; nam natura est de eo affirmabilis, à quo abstracta est, nullus tamen id dixerit. Ex his

CLXVII. Colliges naturam à duobus individuis Physicis abstractam, non nisi esse Vniuersalem respectu istorum duorum, siue nonnisi de illis duobus esse affirmabilem; & consequenter naturam ab uno tantum abstractam, non esse respectu aliorum individuum Physicorum Vniuersalem, siue de illis affirmabilem, cum sit de uno tantum affirmabilis; illam tamen non esse positivè singularem defectu singularitatis, à qua abstrahitur, evidens est; unde dici poterit negativè singularis & negativè Vniuersalis respectu aliorum individuum Physicorum; quia non habebit positivam singularitatem.

D V B I V M I X.

Per quam præcisionem formalem natura fiat Vniuersalis formaliter.

CLXVIII. Antè Resolutionem Adverte ex PP. Hurtado, Arriaga, Oviedo & aliis, præcisionem formalem siue conceptum confusum, quo natura fit Vniuersalis, posse esse disjunctivum, ita ut attingat multa individua sub disjunctione *vel*; aut copulativum, ita ut attingat multa individua sub conjunctione &. Hoc præmissio, sit

R E S O L U T I O I.

CLXIX. Dico 1°. contrà P. Hurtadum, natura non fit Vniuersalis per actum confusum disjunctivum siue disjunctivè attingentem plura individua; ita scilicet, ut per conceptum hominis, non attingatur, nisi *vel* Ioannes, *vel* Petrus, *vel* Paulus, &c.

CLXX. Probatur, quia non datur actus disjunctivus, tam confusus ac requiritur ad hoc, ut natura sit Vniuersalis, ergo, &c. Probatur antecedens, quia ad hoc, ut natura sit Vniuersalis, requiritur actus confusus nullo modo distinguens singularia inter se; alioqui ea non faceret unum: nam attingeret hæcceitates, quæ, utpotè rationes distinctionis, hoc ipso, quod attinguntur, impediunt unum, non secus ac ipsa distinctio: atqui omnis actus disjunctivus attingens disjunctivè singularia, hoc ipso quod disjunctivus est, ea inter se disjungit, ac proinde aliquo modo distinguit, ergo, &c.

CLXXI. Dixi aliquo modo distinguit; quia evidens est actum disjunctivum non ita perfectè